

اخلاق و حقوق

دکتر ناصر کاتوزیان

استاد دانشکده حقوق، دانشگاه تهران

چکیدہ

برای فهم رابطه اخلاق و حقوق باید مفهوم آنها را بشناسیم. حقوق مجموعه قواعد الزام آور کلی است که به منظور ایجاد نظم و عدالت بر یک جامعه حکومت می کند و از طرف دولت تضمین شده است. بنابراین قواعد حقوق الزام آور است. حقوق مجموعه‌ای از باید و نباید؛ است. قاعده ای رفتاری و کلی است. بنابراین تصمیماتی که مجالس مقنه در مورد خاص می گیرند حقوق نیست زیرا حقوق باید کلی باشد، تمام کسانی که مصدق آن هستند باید تابع آن باشند. حقوق دو هدف دارد که گاه با هم معارض هستند: ۱- ایجاد نظم ۲- استقرار عدالت. این دو بدون دیگری فایده مطلوب را ندارند. اساس عدالت باید برمیانه نظم باشد. اما موضوع اصلی مورد بحث اخلاق است:

قواعد اخلاقی تکیه بر وجودان شخص دارد، یعنی اعتبار این قواعد از درون تضمین می‌شوند نه از بروان در حالی که قواعد حقوق از طرف دولت تضمین می‌شود.

در ادامه این مقاله به تفاوت‌های معرفت شناسنامه اخلاق و حقوق و همچنین به پاره‌ای از موارد و مصادیق اخلاق اجتماعی در حمل اشاره گردیده است.

کلید واژه‌ها: اخلاق، حقوق، اخلاق اجتماعی، اخلاق و الای اجتماعی، فرهنگ

سراز

تعريف اجمالي اخلاق

همچنین خواجه نصیرطوسی می‌گوید: اخلاق علمی است که هدفش ایجاد یک منش است که انسان را از بد بازاردار و سبب می‌شود که هر کاری از روی اراده سر می‌زند آن کار مطلوب باشد. نتیجتاً اخلاق با اعمال ارادی سر و کار دارد. اما برای این که به مفهوم اخلاق نزدیکتر شویم، باید اقسام این مفهوم را بشناسیم. اقسام اخلاق عبارتند از:

- ۱- اخلاق برترین ۲- اخلاق اجتماعی ۳- اخلاق دولتی.

کسانی که معتقد به اخلاق برترین هستند معتقدند که اخلاق باید از منشایی بالاتر از اراده انسان باشد در حالی که قواعد حقوق باید متمکی بر

مجموعه قواعدی که لازمه نیکوکاری و رسیدن به کمال است. یعنی به وسیله اخلاق ما معیاری به دست می آوریم که چه کاری خوب و چه کاری بد است. آن چه که کمتر به آن می پردازند این است که داوری اخلاق به اعمالی تعلق می گیرد که از روی اراده صورت گیرد و به فرمان عقل باشد. یعنی اعمال غریبی بر مبنای اخلاق نیست، مهم این است که کسی بتواند کار بدی را انجام دهد و آن کار را انجام ندهد.

حکیم مسیحی معروف «حسن توماس داکی» که کارش تطبیق دین مسیح با فلسفه ارسطو بود می‌گوید: اخلاق یک قاعده رفتار انسانی است یعنی

دکتر ناصر کاتوزیان: اخلاق و حقوق

در این صورت ما یک مطیع کورکورانه در مقابل قواعد و مقررات دولتی هستیم.

حال از بین ۳ گرایش کدام را می‌توان انتخاب کرد؟ تئوری که اینجانب راهه داده‌ام بهنام تئوری **اخلاق والای اجتماعی** است مقصود این است که برخلاف توصیه جامعه‌شناسان:

۱- نباید اخلاق برترین را کنار گذاشت بلکه باید آن را محترم شمرد بدون این که جانشینی داشته باشد مگر آن بخش‌هایی که آداب و رسوم مسلم برخلاف آن شکل گرفته است.

۲- برای استخراج قواعد اخلاقی باید به کار نیکوکاران و برگزیدگان مراجعه کیم. به قول نویسنده‌گان باید اخلاق محسنه را در خلق و خوی محسنین جست. در حقیقت بازتاب آن اخلاق برترین را باید در وجود آن‌ها دید. حال تشخیص محسنین باید چگونه باشد؟ موتتسکیو می‌گوید: «همه مردم لیاقت ندارند که حکمران باشند و حکومت کنند ولی لیاقت دارند که حکمران صادق را انتخاب کنند».

مالافیض کاشانی در محبجه‌البیضا نقل نموده است که: «شیخ پاکیزه، مصفا و اخلاقی را باید معیار قرار داد که چه چیز خوب و چه چیز بد است». در حقیقت جمع بین اخلاق‌ها تنها راه حل است.

ارتباط اخلاق با حقوق

در تاریخ ۳ مرحله برای ارتباط بین اخلاق و حقوق اتفاق افتاده است:

۱- بین اخلاق و حقوق هیچ تفاوتی نبود.

۲- وقتی در قرن ۱۸ میلادی نهضت آزادی‌خواهی نصیح گرفت، علمای پیشناه‌گذار از این فکر افتادند که قلمرو دولت را محدود به اعمال بیرون کنند یعنی بین اخلاق و حقوق یک مرز مشخص بنا نهند اعتقاد آن‌ها این بود که آن چه در درون ماست مربوط به خود ماست.

از پیروان این عقیده ایمانوئل کانت بود که گفت: اخلاق به درون انسان توجه دارد و حقوق به اعمال بیرونی گرایش دارد. هدف سیاسی پیروان این عقیده آن بود که قدرت دولتها را در راه زندگی شخصی مردم محدود کنند و

به این باور رسیده بودند که انسانیت در راه اقتدار دولت نباید فدا شود.

۳. اما جنگ جهانی اول و دوم ثابت کرد که هر چه در راه دموکراسی تلاش کنیم ظلم را نمی‌توان از بین برده پس باید اصولی پیدا می‌شد که در دموکراسی نیز محدودیت ایجاد کند و سعی شد که ارتباط بین حقوق و اخلاق

پشتیبانی دولت باشد. پس اگر منشاء اخلاق بالاتر از اراده فرد نباشد این به معنای بی‌اخلاقی است. استدلال دیگر آن این است که نقش اخلاق هدایت و رهبری است و اخلاق فقط به تشخیص آن چه هست نمی‌پردازد. به نظر کانت فیلسوف آلمانی: «عقل نظری آن است که انسان در اثر تجزیه و تحلیل امور و تفکر و تأمل به آن می‌رسد و عقل عملی سلسله ندایهای است که آنها حکم می‌کنند که یک کار را انجام بدهیم یا ندهد». در حقیقت عقل عملی، قواعد رفتاری است که از طرف وجود آن صورت می‌گیرد. کانت برای این که منظور خود از اخلاق عملی را مبهم نگذارد می‌گوید: «اولین مصدق برای عقل عملی، آزادی و آزاد زیستن است همه چیز از آزادی نشات می‌گیرد». او سیستم فلسفی خود را برابر مبنای آزادی می‌گذارد و می‌گوید: «تمام عمر خود را صرف اخلاق نظری کردم اما روسو به من آموخت باید جایی نیز برای ایمان گذاشت که این ایمان همان عقل عملی است». حسن اخلاق برترین این است که تکلیف افراد را مشخص می‌کند و از مشاجره‌ها جلوگیری می‌کند. اما عیبی که دارد این است که اگر ثابت باشد با واقیات تطبیق نمی‌کند. مثلاً ارسطو می‌گوید: «برده همیشه برده است». در حالی که امروز این طور نیست این گفته ارسطو از مقام او کم نکرده است. این در نتیجه تحولی است که قواعد اخلاقی در وجود آن مایه پیدا کرده است.

اما اخلاق در عین حال که قواعد ثابتی دارد در سنتی‌ترین جوامع تحول آرامی را نیز می‌پیماید.

اخلاق اجتماعی

طرفداران این عقیده معتقدند اخلاق یعنی علم به آداب و رسوم، دور کشم پدر جامعه‌شناسی می‌گوید: «من تعجب می‌کنم که اخلاقیون به این تفکر ساده نرسیده اند که تصور ما از قواعد اخلاقی در نتیجه اموری است که از جلوی چشمان ما می‌گذرد».

طرفداران این عقیده آن چه را که می‌پسندند اخلاق دانسته و آن چه که نمی‌پسندند می‌گویند اخلاق نیست.

حسن این گرایش این است که اخلاق را به روز می‌کند. اما عیبی که دارد اخلاق دولتی ۱- پیروی از جامعه ۲- اختلاف در بین جامعه می‌باشد طرفداران این گرایش بزرگانی مثل هابز و هگل می‌گویند اخلاق یعنی اطاعت از دولت و احترام به قواعد دولتی.

نشان می‌دهند. وقتی که حاکمیت بین مردم آنها تقسیم شود علاوه بین آنها به وجود می‌آید. انسان ذاتاً با شنیدن امر و اطاعت از آن میانه ندارد.

البته جامعه ما مقداری در سیر تحول است منتهی خیلی کند پیش می‌رود هر چه ما اجتماعی‌تر و جامعه ما پیچیده‌تر شود به این نظم و انتظامات بیشتر بها می‌دهیم.

جهانی شدن و اخلاق جهانی

اخلاق هیچ گاه به طور کامل جهانی نخواهد شد. ارتباطاتی که امروز به وجود آمده و جهان را به صورت یک دهکده جهانی درآورده است، باعث شده است که اصول اخلاقی مشترک گسترش شود. در حقیقت همین حقوق بشر اصول مشترکی است که جهان متمدن به آن اعتقاد پیدا کرده است. ولی این اصول در همه چیز مشترک نیست. مثلاً سوالی که در دانشگاه کلمبیا از آقای احمدی نژاد در مورد این که چرا جامعه ایران با پدیده هم جنس بازی رفتار ناشایست دارد پرسیده شد؛ به جای انکار این که ما هم جنس باز نداریم باید جواب می‌دادند بسیاری امور در جامعه ما جرم محسوب نمی‌شود ولی در غرب جرم به حساب می‌آید و بالعکس - منظور این است که اخلاق مقداری جنبه محلی دارد. هر چه ارتباطات زیادتر باشد اخلاق گسترشده‌تر می‌شود.

اما مانع گوناگونی‌های اخلاق نمی‌توان شد و حتی طرفداران حقوق بشر گفته اند: برای هر ملتی باید حاشیه‌هایی گذاشت تا طبق آداب و رسوم خود عمل کند.

پس، نباید به خودباختگی برسیم به عنوان این که غرب پیشرفته‌تر از ماست. اخلاق مخصوص هر قومی است اگر مختلط شود نامطلوب جلوه می‌کند.

پرسش‌ها و پاسخ‌ها

رابطه اجرای قانون و نفوذ اخلاق در آن

در پاسخ به سوال اول قانون دخالت دارد و این تاثیر متقابل است در حقیقت تغییرات تفکر یکی در نتیجه ارتباطات با دنیا و دیگری به علت این است که قانون تغییر کرده است. مرز قاطع و کاملاً مشخصی بین حقوق و اخلاق وجود ندارد و هر دو درهم نفوذ دارند.

و اما پاسخ سوال دوم که چرا قانون را اجرا نمی‌کنیم؟ شاید علت این باشد که بعضی قانون را از خود نمی‌دانند ولی در عوض خیلی از امور را بدون اجرار

حفظ شود. از همین جا لزوم تدوین حقوق بشر شکل گرفت و رعایت آن اجباری شد.

پس به این نتیجه می‌رسیم که اخلاق و حقوق دارای مفهوم یکسان نیست. اخلاق قوانین حقوق را ارزیابی می‌کند. علاوه بر این حکمایی که در کار اجتماع اندیشه می‌کند به این نتیجه رسیده‌اند که اگر اخلاق را از کنار حقوق برداریم، زیبایی و لطفت را برداشته ایم و فقط از زور و اقتدار اطاعت کردہ‌ایم، پس طرز اعمال حق باید اخلاقی باشد.

علاوه بر این، با عنایت به قوانین اخلاقی دولت آزاد نیست که هر قانونی که خواست به تصویب برساند بلکه قوانین و نیروهای اخلاقی مانع آن هستند و اخلاقیات در قوانین نفوذ می‌کنند.

در حقیقت حقوق رسوب تاریخی اخلاق است و این در مورد تعديل حقوق بسیار مؤثر است، یعنی در کنار قواعد حقوقی یک سلسله قواعد اخلاقی وجود دارد که آنها را متعادل می‌کند.

پس اگر اخلاق از کنار حقوق برداشته شود، حقوق قابلیت پذیرش خود را از دست می‌دهد. اخلاق علاوه بر نفوذ در قوانین و تعديل آن در عرفیات ما نیز دیده می‌شود. اما در عرفیات نیز همانند قوانین نیروهای اخلاقی باعث می‌شوند که عرفی که به رویه قضایی می‌رسد یک عرف تصفیه شده باشد و این تنها کار اخلاق می‌تواند باشد. بنابراین اخلاق در تمام اعمال ما رسوخ می‌کند.

چه ضرورتی دارد که از قاعده اخلاقی اطاعت کنیم؟

برتراند راسل می‌گوید: مشکل انسان امروز این است که طبیعت اجتماعی طبیعت ذاتی او نیست. بلکه انسان هم وجود انسو اطلب است و هم موجودی اجتماعی است. پس در اینجا تضادی به وجود می‌آید و برای این که این تضاد را از بین ببریم اخلاق پادرمیانی می‌کند. هم چنین نیل به تعالی یکی از نیازهای ماست و لازمه آن این است که به قواعد اخلاق رو کنیم.

نظمی شاعر بزرگ می‌گوید:

اقوام روزگار به اخلاق زنده‌اند

قومی که گشت فاقد اخلاق مردنی است.

اهمیت شرکت مردم در حاکمیت

مردم یک کشور به همان اندازه از قواعد پیروی می‌کنند که در آن شرکت کنند. وقتی مردم خود را مقهور دولت بدانند بدون این که اجازه داشته باشند در حاکمیت آن دخالت کنند و بفهمند دولت از آن دیگری است و اکنون

دکتر ناصر کاتوزیان: اخلاق و حقوق

حاضر همه علوم تقسیم شده و از آن حالت کلی گرایی خارج شده است. چون دیدی جزئی باعث می‌شود اخلاق و فرهنگ و رابطه این دو و نفوذی که آنها در هم دارند و هم چنین نفوذ آنها در علوم دیگر را بهتر و بیشتر شناخت.

اجرا می‌کنند به علت این که در وجود آن خود احساس می‌کنند یک چیز بی خسر است. در حقیقت ما به نظم و ترتیب عادت نکرده‌ایم؛ بنابراین همه چیز به همه چیز مربوط شده است و این شاید یکی از دلایل درست اجرا نشدن قانون باشد.

تفاوت ضمانت اجرای حقوق و اخلاق

اخلاق ضمانت اجرا دارد. همین نگاه شماتت بار مردم ضمانت اجرا را تضمین می‌کند اما تفاوت آنها در این است که ضمانت اجرایی قانون را دولت تعیین می‌کند ولی ضمانت اجرای اخلاق را وجود آن فرد تعیین می‌کند.

رابطه فرهنگ و اخلاق

همین آداب و رسوم است که فرهنگ را تشکیل می‌دهد ولی فرهنگ جدای از قانون نیست. به انسان باید با تمام فرهنگی که دارد توجه کرد نه صرفاً انسان مجرد و تنها و باید باورها و فرهنگ او را در نظر گرفت. در حال

منابع

۱. خواجه نصیر الدین طوسی، اخلاق ناصری
۲. دور کیم امیل. قواعد روش جامعه‌شناسی، ترجمه علی محمد کارдан.
۳. کاشانی فیض. محجه‌البیضا. جلد پنجم
۴. کاتوزیان ناصر. فلسفه حقوق، جلد یک.
۵. راسل برتراند. اخلاق و سیاست در جامعه. ترجمه دکتر محمود حبیریان